

**International Multidisciplinary
Research Journal**

*Indian Streams
Research Journal*

Executive Editor
Ashok Yakkaldevi

Editor-in-Chief
H.N.Jagtap

Indian Streams Research Journal is a multidisciplinary research journal, published monthly in English, Hindi & Marathi Language. All research papers submitted to the journal will be double - blind peer reviewed referred by members of the editorial board. Readers will include investigator in universities, research institutes government and industry with research interest in the general subjects.

Regional Editor

Manichander Thammishetty
Ph.d Research Scholar, Faculty of Education IASE, Osmania University, Hyderabad.

Mr. Dikonda Govardhan Krushanahari
Professor and Researcher ,
Rayat shikshan sanstha's, Rajarshi Chhatrapati Shahu College, Kolhapur.

International Advisory Board

Kamani Perera Regional Center For Strategic Studies, Sri Lanka	Mohammad Hailat Dept. of Mathematical Sciences, University of South Carolina Aiken	Hasan Baktir English Language and Literature Department, Kayseri
Janaki Sinnasamy Librarian, University of Malaya	Abdullah Sabbagh Engineering Studies, Sydney	Ghayoor Abbas Chotana Dept of Chemistry, Lahore University of Management Sciences[PK]
Romona Mihaila Spiru Haret University, Romania	Ecaterina Patrascu Spiru Haret University, Bucharest	Anna Maria Constantinovici AL. I. Cuza University, Romania
Delia Serbescu Spiru Haret University, Bucharest, Romania	Loredana Bosca Spiru Haret University, Romania	Ilie Pintea, Spiru Haret University, Romania
Anurag Misra DBS College, Kanpur	Fabricio Moraes de Almeida Federal University of Rondonia, Brazil	Xiaohua Yang PhD, USA
Titus PopPhD, Partium Christian University, Oradea,Romania	George - Calin SERITAN Faculty of Philosophy and Socio-Political Sciences Al. I. Cuza University, IasiMore

Editorial Board

Pratap Vyamktrao Naikwade ASP College Devrukhs, Ratnagiri, MS India	Iresh Swami Ex - VC. Solapur University, Solapur	Rajendra Shendge Director, B.C.U.D. Solapur University, Solapur
R. R. Patil Head Geology Department Solapur University,Solapur	N.S. Dhaygude Ex. Prin. Dayanand College, Solapur	R. R. Yalikar Director Management Institute, Solapur
Rama Bhosale Prin. and Jt. Director Higher Education, Panvel	Narendra Kadu Jt. Director Higher Education, Pune	Umesh Rajderkar Head Humanities & Social Science YCMOU,Nashik
Salve R. N. Department of Sociology, Shivaji University,Kolhapur	K. M. Bhandarkar Praful Patel College of Education, Gondia	S. R. Pandya Head Education Dept. Mumbai University, Mumbai
Govind P. Shinde Bharati Vidyapeeth School of Distance Education Center, Navi Mumbai	Sonal Singh Vikram University, Ujjain	Alka Darshan Shrivastava Shaskiya Snatkottar Mahavidyalaya, Dhar
Chakane Sanjay Dnyaneshwar Arts, Science & Commerce College, Indapur, Pune	G. P. Patankar S. D. M. Degree College, Honavar, Karnataka	Rahul Shriram Sudke Devi Ahilya Vishwavidyalaya, Indore
Awadhesh Kumar Shirotriya Secretary, Play India Play, Meerut(U.P.)	Maj. S. Bakhtiar Choudhary Director, Hyderabad AP India.	S.KANNAN Annamalai University, TN
	S.Parvathi Devi Ph.D.-University of Allahabad	Satish Kumar Kalhotra Maulana Azad National Urdu University
	Sonal Singh, Vikram University, Ujjain	

जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्हयातील आदिवासी उपयोजनेच्या प्रगतीचे मूल्यांकन

चक्काण सीमा रविंद्र

अर्थषास्त्र विभाग, रा. व. नारायणराव बोरावके महाविद्यालय,
श्रीरामपूर, जि. अहमदनगर.

प्रस्तावना :

आधुनिक भारताची सामाजिक, आर्थिक व राजकीय जडणघडण ही लोकशाही तत्त्वावर आधारभूत आहे. भारतीय राज्यघटनेनुसार हया लोकशाही तत्त्वांचा पुरस्कार करण्यात आलेला आहे. लोकशाही तत्त्वावर आधारभूत राष्ट्रीयत्वाची भावनिक एकात्मता निर्माण होण्यासाठी सामाजिक व्यक्तींना आपल्या विकासाच्या समान संधी उपलब्ध करून देणे क्रमप्राप्त आहे. ऐतिहासिक, भौगोलिक आणि समाजशास्त्रीय परिस्थितीमुळे भारतीय घटनेतील सर्व जाती, जमाती व इतर तत्सम सामाजिक समुह हे शैक्षणिक, राजकीय व सामाजिक स्तरावर समान संधीचा फायदा घेऊ शकत नाहीत.

या कारणास्तव भारतीय घटनेत काही ठरविक काळात समता प्रस्थापित करण्यासाठी आणि मुख्य राष्ट्रीय प्रवाहात आणण्यासाठी विशिष्ट सामाजिक समुहांना मुख्यत्वे करून अनुसूचित जाती-अनुसूचित जमातीसाठी विशेष संरक्षणात्मक व विकासात्मक तरतुदी केल्या आहेत.

आदिवासी उपयोजना :

भारताच्या संविधानातील राज्य धोरणाच्या निर्देशक तत्त्वांच्या अंमजबजावणीचा भाग म्हणून राज्य शासन आदिवासींच्या सर्वांगीण विकासाच्या उद्देश्याने आदिवासी उपयोजना राबवित आहे.

सन १९७५-७६ पासून म्हणजे पाचव्या पंचवार्षिक योजनेच्या प्रारंभापासून प्रचलित आदिवासी उपयोजनेची सुरुवात झाली. आदिवासी उपयोजनेची मूळ संकल्पना ही क्षेत्र विकासाच्या संकल्पनेवर मुख्यत्वे आधारीत होती.

महाराष्ट्र राज्यात समाज कल्याण विभागांतर्गत आदिवासी कल्याण हा विभाग १९७२ पर्यंत कार्यरत होता. नंतर महाराष्ट्र राज्य सहकारी आदिवासी विकास महामंडळाची स्थापना केली व लगेच १९७३ साली आदिवासी कल्याण विभाग स्वतंत्र करण्यात आला. देशातील आदिवासींची सामाजिक आर्थिक परिस्थिती लक्षात घेऊन केंद्र सरकारने आदिवासींच्या विकासासाठी एकात्मिक क्षेत्र विकास पद्धतीचा अवलंब करून राज्य सरकारांना आदिवासी क्षेत्राचा तसेच या क्षेत्रामध्ये राहणाऱ्या आदिवासींचा सर्वांगीण विकास करण्यासाठी केंद्राने केलेल्या सूचना व मार्गदर्शन तत्त्वे त्यानुसार राज्य शासनाने आदिवासींसाठी उपयोजना सुरू केल्या व या योजनेची अंमलबजावणी ९ एप्रिल १९७६ पासून सुरू केली. त्यामुळे विकास कार्याची दिशा केवळ कल्याणकारी योजना अशी न राहता ती विकास योजना अशी करण्यात आली. त्यानुसार समुह विकासावरोबर क्षेत्र विकास असे नियोजनाचे सूत्र ठरविण्यात आले. क्षेत्र विकास कार्यक्रमातून आदिवासी भागातील साधन संपत्तीची वृद्धी होईल व त्याचा लाभ पर्यायाने आदिवासी समुहांना होईल आदिवासींचे जीवन ज्या नैसर्गिक साधन सामुग्रीवर अवलंबून आहे. त्यांचा विकास कार्यक्रमातून आदिवासींना अधिक लाभ मिळेल, असा दृष्टिकोन स्विकारण्यात आला.

या आदिवासी उपयोजनेमध्ये महाराष्ट्र राज्यातील १५ जिल्हयातील ६८ तालुक्यातील ६६२ गावे १३ शहरे यांचा समावेश आहे. याशिवाय ज्या गावात ५० टक्केपेक्षा जास्त आदिवासींची लोकसंख्या आहे. अशा लहान गावांची नोंद करून अशा गावांच्या समुहातील आदिवासींच्या विकासासाठी ४३ सुधारीत क्षेत्र विकास गट व २४ लघुसुधारीत क्षेत्र विकास गट केंद्र सरकार मंजूर करून या सर्व गटातील १६९८ खेडयांचा समावेश या योजनेत केला आहे. आदिवासी उपयोजनेची मूळ संकल्पना ही क्षेत्र विकासाच्या संकल्पनेवर मुख्यत्वे करून आधारीत होती. आदिवासी लोकसंख्या जास्त प्रमाणात असलेल्या शेडयुल्ड एरियाचे विकास गट एकात्मिक आदिवासी विकास गट पाडून या क्षेत्रात सर्व विभागातर्फे जो काही विकासावर खर्च होईल प्रामुख्याने मुलभत सोयी उभारण्यावर होणारी गुंतवणूक याचे संपूर्ण नियंत्रण आणि वेगळे हिशेब ठेवले जावेत. या संकल्पनेने दरवर्षी आदिवासी उपयोजना आखण्यात आल्या. १९८६ पासून नियोजनाचा मुख्य उद्देश आदिवासी कुटुंबाचा विकास असावा असे मानून आदिवासी उपयोजना

क्षेत्राच्या बाहेरील आदिवासींवर वैयक्तिक लाभाच्या योजनेतंगत होणारा खर्च हा ही आदिवासी उपयोजनेत समाविष्ट करण्यात आला. १६६९ या वर्षी आदिवासी उपयोजनेच्या परिणामकारक निष्पत्तीसाठी श्री. द. म. सुखदनकर यांच्या अध्यक्षतेखाली तज्ज्ञांची उपसमिती नियुक्त केली त्यांनी सुचविलेल्या शिफारशी नुसार १६६३-६४ पासून राज्याची वार्षिक आदिवासी उपयोजना स्वतंत्रपणे तयार केली जात आहे.

सर्वसाधारणपणे महाराष्ट्र राज्यात आदिवासी विकासाच्या योजना पाच क्षेत्रामध्ये राबविण्यात येतात. अ- आदिवासी उपयोजना क्षेत्र, ब-अतिरिक्त आदिवासी उपयोजना क्षेत्र क- माडा क्षेत्र ड-मिनी माडा क्षेत्र ई- आदिवासी उपयोजना क्षेत्राबाहेरील क्षेत्र यातील आदिवासी क्षेत्र उपयोजनामध्ये आदिवासींच्या सामुहिक व वैयक्तिक लाभाच्या योजना राबविल्या जातात या योजनेच्या अंमलबजावणीसाठी स्वतंत्र प्रशासकीय यंत्रणेची नितांत गरज होती. त्यासाठी आदिवासी विकास विभाग, सहकारी आदिवासी विकास महामंडळ, आदिवासी संशोधन व प्रशिक्षण संस्था अशा राज्य पातळीवर वेगवेगळ्या कामासाठी प्रशासकीय यंत्रणा उभ्या करण्यात आल्या. त्यातूनच प्रादेशिक व जिल्हा कार्यालये निर्माण झाली व आदिवासी विकासाची स्वतंत्र प्रशासकीय यंत्रणा अस्तित्वात आली.

आदिवासी उपयोजनांची मुख्या उद्दिदष्ट्ये :

१. सर्व स्तरावर होणारे आदिवासींचे शोषण थांबविणे, राज्यातील आदिवासी क्षेत्र व इतर क्षेत्रे यांच्या विकासातील अंतर भरून काढणे, त्यांना भेडसावणाऱ्या समस्या सोडवून त्यांना संरक्षण देऊन न्याय मिळवून देण्यासाठी प्रभावी योजना आखणे या उद्देशाने आदिवासी उपयोजना राबविण्यात येऊ लागली.

२. समाजाच्या मुख्य प्रवाहातून अलग पडलेला आदिवासी समाजास मुख्य प्रवाहात समाविष्ट करण्याकरीता दलणवळण साधन वाढविणे, शैक्षणिक विकास घडविणे व शास्त्रीय उत्पादन पद्धतीची माहिती करून घेणे.

३. आदिवासीमध्ये आत्मविश्वासाचा अभाव, उपक्रम शीलतेचा गतीक्षमतेचा अभाव, त्यांच्यावर होणारा अन्याय व शोषणामुळे जीवनात मोठी उदासिनता आहे. ती दूर करण्यासाठी त्यांच्यातील तस्तु नव्या नेतृत्वाला स्वतःचा विकास करण्यासाठी आत्मविश्वास निर्माण करण्यासाठी शिक्षण व प्रशिक्षण देणे.

४. त्यांचे वास्तव दरडोई वाढविण्यासाठी तोट्यात जाणारी आदिवासींची शेती किफायतशीर करण्यासाठी शेतीची उत्पादकता वाढविण्यासाठी आणि राहणीमानाचा दर्जा सुधारणे यासाठी उपाययोजना करण्याच्या उद्देशाने आदिवासी उपयोजना राबविली जाते.

५. आदिवासींच्या विभागात मोठ्या प्रमाणात कृषी आधारित उद्योगांद्वे व शेती पूरक व्यवसाय उभारण्यासाठी सर्व सोयी व सुविधा निर्माण करून उपलब्ध करून देणे.

६. आदिवासींना लागणारा कर्जपुरवठा सहकारी पद्धतीने करणे व त्यासाठी सहकार संस्थेचे जाळे पसरून त्याद्वारे पतपुरवठा करणे, शेती मालास योग्य भाव मिळवून देणे व त्यांच्या दैनंदिन गरजा भागविणे.

या उद्देशाच्या अनुषंगाने योजनेची प्रभावी, कार्यक्षम अंमलबजावणी होवून, परिणामकारक फलशृंती प्राप्त होण्यासाठी नियोजनकाळात एकूण राज्य योजनेवर निश्चित केलेल्या नियतव्यय निश्चित करून खर्च करणे अपेक्षित होते.

आदिवासी उपयोजनेवरील खर्च :-

जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्ह्यातील आदिवासी उपयोजनेवरील झालेल्या खर्चाचा तपशील तक्ता क्र. ९ मध्ये दर्शविले आहे. त्यानुसार २००९-०२ मध्ये जळगाव, धुळे आणि नंदूरबारमध्ये आदिवासी उपयोजनेतंगत अनुक्रमे ६४.०५ कोटी रुपये, १६.१५ कोटी रुपये, २००४-०५ मध्ये त्यात अनुक्रमे ६६.३५ कोटी रुपये, २६.५६ कोटी रुपये, आणि ५५.२६ कोटी रुपये, अशी वाढ झाली २००६-१० मध्ये मात्र त्यात धुळे जिल्ह्याचा अपवाद वगळता (५०.०८ कोटी रुपये) जळगाव (२२.८८ कोटी रुपये) आणि नंदूरबारमध्ये -

तक्ता क्र. १

जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्ह्यातील आदिवासी उपयोजनेवर झालेला खर्च (कोटीत)

वर्ष	जळगाव	धुळे	नंदूरबार	एकूण
२००९-०२	६४.०५	१६.१५	३७.२७	१२०.४७
२००४-०५	६६.३५	२६.५६	७५.२९	१४८.२०
२००९-१०	२२.८८	५०.०८	१६.७८	८९.७४
२०१२-१३	४७.०७	१०.३५	३२.९६	१०.३८

संदर्भ – आदिवासी उपयोजना अहवाल २००९-०२, २००४-०५, २००६-१०, २०१२-१३

आदिवासी विकास विभाग महाराष्ट्र शासन – मुंबई.

(१६.५६) कोटी रुपये जिल्ह्यात आदिवासी उपयोजनेतंगत केलेल्या खर्चात घट झाल्याचे दिसून येते.

तर २०१२-१३ मध्ये या तिन्ही जिल्ह्यापैकी सर्वात कमी खर्च धुळे जिल्ह्यात (१०.३५) कोटी रुपये आदिवासी उपयोजनेतर्गत झाला व जळगाव जिल्ह्यात (४७.०७) कोटी रुपये, नंदूरबार जिल्ह्यात (३२.६६) कोटी रुपये इतका खर्च झालेला आढळतो.

तक्ता क्र. २

आदिवासी उपयोजनेतर्गत जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्ह्यात योजना निहाय झालेला एकूण खर्च (लाख रुपये) अ.वं.	क्षेत्र/ वर्गे	२००९-०२			२००४-०५			२००९-१०			२०१२-१३		
		जळगाव	धुळे	नंदूरबार	जळगाव	धुळे	नंदूरबार	जळगाव	धुळे	नंदूरबार	जळगाव	धुळे	नंदूरबार
१	कृषी व संलग्न सेवा	५३.४७ (८.३४)	१३४. ९८ (७.०५)	३२६. ६७ (८.७६)	१७.४३ (२.६३)	८८.९४ (३.३५)	९६६. २३ (३.०९)	१३२.२२ (५.१३)	२९९. ३९ (५.८२)	९९६.९७ (६.९०)	२३७.०८ (७.०३)	६८२.६२ (६.७८)	३०३०. ७७ (९.९१)
२	ग्रामीण विकास व विशेष शेत्रिय कार्यक्रम	११.१७ (१४. ३५)	१८६. १० (९.७६)	५४८. ५१ (९४.७३)	११.१२ (१५. ०६)	१४२. ०८ (७.३५)	१५४. ८३ (१७.)	२९०.०० (१.४२)	१७७. ११ (३.४२)	९४५.६८ (५.७०)	१७१७. ४५ (३८.१७)	१०४८. ०५ (१०.९२)	२४०६. ८६ (७.३०)
३	पाटबंधरे व पूर्विंग्रेण	१०.४० (१.६२)	१२०. ०० (६.२६)	१५३. १० (४.९९)	८.७४ (२.११)	१५.१५ (२.६०)	१८६. १० (३.३७)	४३.९६ (१.१४)	११३. ३० (३.८६)	३१७.१३ (२.३१)	१७४.६२ (३.७०)	१७२६. १३ (१६.६७)	२१३२. १७ (६.४७)
४	विद्युत विकास	३५.०० (५.४६)	१०५. ६० (५.७१)	२०९. २२ (५.४०)	२०.७४ (३.१३)	१५.६५ (३.६०)	१८७. ७८ (३.३१)	१६५. ०७ (०.०७)	१.३० (०.०३)	२.०० (०.०९)	५५.०० (१.१६)	५८०.०० (५.६०)	३.०० (०.००)
५	उद्योग व खनिजे	०.६८ (०.०९)	५.७७ (०.३०)	०.१७ (०.०३)	०.३८ (०.०६)	०.६० (०.०२)	०.६१ (०.०९)	१.६४ (०.०७)	१.३० (०.०३)	२.०० (०.०९)	२.८१ (०.०७)	२.०० (०.०९)	१२१८. ०८ (३.६१)
६	वाहतुक व दलणवळण	१०.०० (१.१६)	१५५. ०० (८.०१)	३८९. ०० (१०. ४४)	८.०० (१.२१)	१५.१५ (२.६०)	१८४. २३ (३.३५)	३२३.७० ७३ (१२. ६१)	६३९. ६१ (७४.२४)	२४४७. ३४ (६.२१)	२९६.३३ (७.७८)	७८४.८२ ०० (१.२२)	३०४२. ००
७	सामान्य आर्थिक सेवा	०.० (००)	०.० (००)	०.० (००)	०.० (००)	०.० (००)	०.४४ (०.०७)	०.० (०.०७)	६.६६ (०.१३)	४३.८२ (०.२६)	०.०० (०.०)	६.०० (०.५७)	३७५.७० (१.१३)
८	सामाजिक व सामुहिक सेवा	४३०.५३ (६.६२)	१२०७. २२ (६.०२)	२१०५. ८९ (५६. ५३)	५०८.३२ (५६. ५६)	२१३८. ७० (८०. ५२)	३८४८. ८८ (६९. ६०)	१७१६. ०३ (७४. ११)	३७७७. ९८ (७०.३७)	११३७४. ०२ (४५. ५५)	२१४४. ५८ (४२.८२)	५४६७. ३८ (६.९६)	२०७५७. ११ (६२.१६)
	एकूण	६४०.५४ (१००)	१११५. ४७ (१००)	३७२५. ४२ (१००)	६६३.५३ (१००)	२६४६. २७ (१००)	४५२९. ९१ (१००)	२२२८. ७६ (१००)	५००८. ३ (१००)	१६७८८. १६ (१००)	४७०७. ८७ (१००)	१०३७९. ०० (१००)	३२१६४. ५७ (१००)

संदर्भ : महाराष्ट्र शासन – आदिवासी उपयोजना अहवाल २००९-०२, २००४-०५, २००६-१०, २०१२-१३ आदिवासी विकास, विभाग मुंबई.

टिप : कंसातील आकडे एकूणाशी शेकडा प्रमाण दर्शवितात.

आदिवासी उपयोजनेतंर्गत जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्ह्यात योजनानिहाय २००९-०२ ते २०१२-१३ दरम्यान झालेल्या एकूण खर्चाचा तपशिल तक्ता क्र. २ मध्ये दर्शविला आहे. २००९-०२ मध्ये आदिवासी उपयोजनेतंर्गत जळगाव जिल्ह्यात ६४०.५४ लाख रूपये, धुळे जिल्ह्यात ९६७५.४५ लाख रूपये आणि नंदूरबार जिल्ह्यात ३७२५.४२ लाख रूपये इतका खर्च झाला.

२०१२-१३ मध्ये तो अनुक्रमे ४७०७.८७ लाख रूपये ९०३५९.०० लाख रूपये आणि ३२६६४.५५ लाख रूपये एवढा वाढलेला दिसून येतो. अभ्यासकाळात (२००९-०२ ते २०१२-१३) जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्ह्यात आदिवासी उपयोजनेतंर्गत योजनानिहाय झालेल्या एकूण खर्चाचा तपशिल पाहिल्यास सामाजिक व सामुहिक सेवा या क्षेत्रावर २००९-०२ मध्ये जळगाव जिल्ह्यात ४३६.५३ लाख रूपये (६८.६२ टक्के) धुळे जिल्ह्यात ९२०७.२२ लाख रूपये (६३.०२ टक्के) आणि नंदूरबार जिल्ह्यात २९०५.८६ लाख रूपये (५६.५३ टक्के) इतका खर्च झाला. त्यात २००४-०५ मध्ये अनुक्रमे ५०८.३२ लाख रूपये (७६.५६ टक्के), २९३८.७० लाख रूपये (८०.५२ टक्के) आणि ३८४८.८८ लाख रूपये (६६.६० टक्के) इतकी वाढ झाली. २००६-१० मध्ये नंदूरबार जिल्ह्यात अपवाद वगळता ७०.३७ टक्के जळगाव आणि धुळे जिल्ह्यात सामाजिक व सामुहिक सेवातंर्गत झालेल्या खर्चाचे एकूण आदिवासी उपयोजनेतंर्गत झालेल्या खर्चातील शेकडा प्रमाण २००४-०५ च्या तुलनेत ६८.०३ टक्के आणि ७४.९९ टक्क्यांपर्यंत घटलेले दिसून येते. तर २०१२-१३ मध्ये त्यात अनुक्रमे २९४४.५८ लाख रूपये (४५.५५ टक्के), ५४६७.३८ (५२.८२ टक्के), २०७५५.९६ (६२.६६ टक्के) इतकी वाढ झालेली दिसून येतो.

ग्रामीण विकास व विशेष क्षेत्रीय कार्यक्रमातंर्गत २००९-०२ मध्ये करण्यात आलेल्या खर्चाचे एकूण आदिवासी उपयोजनेतंर्गत करण्यात आलेल्या खर्चाशी शेकडा प्रमाण जळगाव जिल्ह्यात १४.३५ टक्के, धुळे जिल्ह्यात ६.७६ टक्के आणि नंदूरबार जिल्ह्यात १४.७३ टक्के इतके होते. तर २०१२-१३ मध्ये हे प्रमाण अनुक्रमे ३८.७९ टक्के, ९०.९२ टक्के, ७.३० टक्के जळगाव जिल्ह्याचा अपवाद वगळता धुळे व नंदूरबार जिल्ह्याचा खर्च कमी झाल्याचा दिसतो.

कृषी व संलग्न सेवा, विद्युत विकास, पाटबंधारे आणि पूरनियंत्रण या योजनातंर्गत होणाऱ्या खर्चात अभ्यास क्षेत्रात २००९-०२ तुलनेत २०१२-१३ मध्ये जरी वाढ झालेली दिसून येत असली तरी एकूण आदिवासी उपयोजनेतंर्गत होणाऱ्या खर्चातील प्रमाणात घट झालेली दिसून येते. यावरून असे स्पष्ट होते की, ग्रामीण विकासासाठी पर्यायाने आदिवासी विकासासाठी आवश्यक कृषी व संलग्न सेवा उद्योगांवरूपे विद्युत विकासाच्या योजना यावर सरकारला अपेक्षित खर्च करता आलेला नाही.

आदिवासी उपयोजनेतील समस्या : दोष :

१.आदिवासी उपयोजनेतंर्गत आदिवासी विकासाच्या ज्या विविध योजना राबविल्या जातात. त्यावरील खर्चात महाराष्ट्र राज्यात २००९-०२ (३६६.७७ कोटी रूपये) च्या तुलनेत २००६-१० मध्ये ८७६.३६ कोटी रूपयांपर्यंत वाढ झाली असली तरी आदिवासी समाजाचे प्रश्न, राहणीमानाची स्थिती, वाढती महागाई विचारात घेता ती फारशी समाधानकारक नाही.

२.जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्ह्यात आदिवासी उपयोजनेतंर्गत करण्यात आलेल्या खर्चात घट झालेली दिसून येते. जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्ह्यात २००९-०२ च्या तुलनेत २०१२-१३ मध्ये अनुक्रमे ६४.०५ कोटी रूपयांवरून ४७.०७ कोटी रूपयांपर्यंत आणि ९६.९५ कोटी रूपयांवरून ९०.३५ कोटी रूपयांपर्यंत व ३७.२५ कोटी रूपयांवरून ३२.६६ कोटी रूपयांपर्यंत घट झाली आहे. यामुळे या जिल्ह्यात आदिवासी विकासाच्या योजनांचे यश मर्यादितच राहिलेले दिसते.

३.आदिवासी समाजातील विविध जमाती मधील निरक्षरता, योजनांच्या माहितीचा अभाव अंमलबजावणी करणाऱ्या यंत्रणेतील समन्वयाचा अभाव यासारख्या समस्यांमुळे या योजनेला जळगाव, धुळे आणि नंदूरबार जिल्ह्यात फारशे यश मिळू शकलेले नाही.

४.आदिवासी उपयोजनेवरील खर्चाचे वाटप करताना तसेच लाभार्थीची निवड करताना योग्य निकष वापरणे गरजेचे आहे. मात्र तसे प्रत्यक्षात घडून येत नाही.

उपाययोजना :

१.आदिवासी योजनेवरील खर्चाचे वाटप करताना अनुसूचित जाती-जमातीतील लोकांचे उत्पन्न, उत्पादकता आणि कार्यक्षमतेत वाढ करणाऱ्या तसेच रोजगार निर्मिती करणाऱ्या योजनांवर अधिक भर द्यावा.

२.जिल्ह्यात ठिक-ठिकाणी आदिवासी उपयोजनेची माहिती पुरविण्यासाठी विशेष स्वतंत्र कक्ष स्थापन करावा, प्रसार माध्यमांद्वारे व ग्रामपातळीवर, ग्रामसेवक व लोकांच्या सभा घेऊन, प्रशिक्षण शिबीर व कार्यशाळेचे आयोजन करून योजनेची माहिती सर्वसामान्य लोकांना पुरविणे आवश्यक आहे.

३.आदिवासी उपयोजना निहाय घटक अनुदानात अर्थसहाय्य दिले जाते. या घटकांची बाजारातील किंमत विचारात घेऊन बाजारातील किंमत निर्देशंकानुसार अनुदान व अर्थसहाय्य निश्चित करावे.

४.आदिवासी योजनेतंर्गत ज्या योजनेसाठी व कामासाठी विविध खाल्यांना व विभागांना जेवढा नियतव्य निश्चित केलेला आहे. त्याचा वापर त्यासाठीच करावा तो निश्चित केलेल्या योजनेव्यतिरिक्त इतर योजनांवर खर्च करून नये.

थोडक्यात आदिवासी योजनेच्या अंमलबजावणीमुळे भारतातील तळागाळातील, दुर्बल अशा समाजाची आर्थिक, सामाजिक, राजकीयदृष्ट्या जडणधडण होऊन सर्वांगिण विकास होईल व ख्यात्या अर्थाते तेव्हाच भारत महासत्ता बनेल.

संदर्भसूची :

१. Annual Plan 2001-02 to 2009-10, 2012-13 Part – II, Maharashtra State, Planning Department Govt. of Maharashtra.
२. Govt. of Maharashtra. Annual Tribal sub- plan, 2001-02 to 2009-10, 2012-13 Tribal Development Department.
३. महाराष्ट्र शासन जिल्हा सामाजिक व आर्थिक समालोचन जळगाव, धुळे, नंदूरबार जिल्हे. २००९-०२ ते २०१२-१३ अर्थ सांख्यिकी संचलनालय, मुंबई.
४. महाराष्ट्र शासन जिल्हा नियोजन- विकास मंडळ माहिती पुस्तिका – जळगाव, धुळे, नंदूरबार.
५. महाराष्ट्र शासन, महाराष्ट्राची आर्थिक पाहणी, अर्थ व सांख्यिकी संचलनालय, नियोजन विभाग (२००९-०२ ते २०१२-१३) मुंबई.

Publish Research Article

International Level Multidisciplinary Research Journal For All Subjects

Dear Sir/Mam,

We invite unpublished Research Paper,Summary of Research Project,Theses,Books and Book Review for publication,you will be pleased to know that our journals are

Associated and Indexed,India

- ★ International Scientific Journal Consortium
- ★ OPEN J-GATE

Associated and Indexed,USA

- Google Scholar
- EBSCO
- DOAJ
- Index Copernicus
- Publication Index
- Academic Journal Database
- Contemporary Research Index
- Academic Paper Databse
- Digital Journals Database
- Current Index to Scholarly Journals
- Elite Scientific Journal Archive
- Directory Of Academic Resources
- Scholar Journal Index
- Recent Science Index
- Scientific Resources Database
- Directory Of Research Journal Indexing